

Cuprins

Introducere	XI
Capitolul 1 Apariția Fecioarei Maria în viziuni și în vise	1
Capitolul 2 Vindecări fizice datorate Fecioarei Maria	21
Capitolul 3 Vindecări emoționale datorate Fecioarei Maria	37
Capitolul 4 Copiii și Fecioara Maria	53
Capitolul 5 Fecioara Maria și rolul de mamă	75
Capitolul 6 Protecția Fecioarei Maria	85
Capitolul 7 Rugăciuni adresate Fecioarei Maria	95
Capitolul 8 Alegerea carierei și asigurarea abundenței materiale	103
Capitolul 9 Semne primite de la Fecioara Maria	111
Capitolul 10 Statuile Fecioarei Maria	121
Capitolul 11 Trandafiri din rai	127
Capitolul 12 Locuri în care a apărut Fecioara Maria	141
Referințe biblice la Fecioara Maria.....	153
Rugăciuni moderne adresate Fecioarei Maria.....	159
Rugăciuni tradiționale catolice adresate Fecioarei Maria, novene și liturghii.....	163
Mulțumiri.....	179
Despre autoare.....	181

SEMNE PRIMITE DE LA FECIOARA MARIA

Am văzut cu toții știri care prezintă relatări ale unor oameni ce au văzut imaginea Fecioarei Maria în cele mai neobișnuite locuri, cum ar fi pâinea prăjită sau reflexia unei ferestre. Credincioșii numesc acest fenomen *acheiropoieta*, cuvânt care înseamnă icoană religioasă creată în mod miraculos, fără intervenția omului. Unele întâmplări de acest fel sunt chiar recunoscute în mod oficial ca miracole de către biserica catolică.

Un alt termen care se referă la acest fenomen este *simulacra*, care descrie *percepțiile* ce recunosc icoane religioase în obiectele naturale. Mulți oameni de știință cred că mintea noastră este astfel setată încât poate vedea tipare ale fețelor umane în mijlocul unor imagini întâmplătoare. Indiferent de explicație, cei care percep astfel de imagini ajung de regulă să creadă cu toată convingerea că cea care le-a produs a fost Fecioara Maria, ca un semn că veghează asupra lor.

Iată un exemplu remarcabil de acest fel, relatat de o femeie care a văzut forma Fecioarei Maria în niște șervețele obișnuite:

Ani la rând, **Maria Hardi** a căutat o statuie de dimensiuni mai mari a Fecioarei Maria. Când a găsit în sfârșit ce căuta, ea a

cumpărat statuia și a așezat-o într-una din camerele casei sale. A pictat chiar și peretele din spatele statuii, ca să se asorteze cu aceasta.

Două săptămâni mai târziu, câțelul familiei, Omlette, s-a stins, fapt care le-a necăjit mult pe Maria și pe fiica în vârstă de opt ani a acesteia, Lili. Maria a încercat să o mângâie pe Lili spunându-i că Omlette se afla acum în rai și că Fecioara Maria și îngerii aveau grijă de el.

După această discuție, Maria s-a dus la baie și a văzut că șervețelele de hârtie din cutia cu șervețele erau șifonate și aranjate astfel încât alcătuiau în mod neverosimil imaginea Fecioarei Maria! Parcă cineva ar fi făcut în mod intenționat acest lucru.

Maria a chemat-o pe Lili și a întrebat-o dacă șervețelele o făceau să se gândească la ceva sau la cineva, iar fiica ei și-a dus mâna la gură și a exclamat neîncrezătoare:

– La Fecioara Maria!

Era evident că șervețelele nu s-ar fi putut aranja astfel singure. Fenomenul a durat două zile și le-a ajutat pe Maria și pe fiica ei să treacă mai ușor peste durerea provocată de pierderea animalului lor de casă.

Deși unora li se poate părea o prostie să vezi chipul Fecioarei Maria în niște șervețele de hârtie, pentru Maria și pentru Lili acest lucru a însemnat o confirmare reconfortantă. Astfel de semne au întotdeauna semnificații personale, fiind unice și individualizate. Uneori ele sunt de o claritate imposibil de contestat, așa cum s-a întâmplat în exemplul care urmează:

Carly, o femeie în vârstă de 27 de ani, trecea printr-o perioadă de schimbări importante: locuia la Canberra, în Australia, dar nu avea nicio rudă aici, iar la un moment dat și-a pierdut inclusiv slujba.

Cu o săptămână înainte denunțase un coleg pentru comentariile de natură sexuală pe care le făcea frecvent la adresa ei și a unei recepționiste în vârstă de 18 ani de la compania pentru care

lucra. Când bărbatul a prins-o de șolduri și a refuzat să-i dea drumul, ea s-a decis să facă ceva și l-a denunțat.

Spre surpriza ei, în loc să o ajute, directorul companiei (numit recent în acea funcție) a luat-o peste picior și a concediat-o pe loc. Carly era șocată, căci lucra de peste doi ani în acea companie și își iubea sincer slujba.

Fără să spună vreun cuvânt, ea și-a împachetat lucrurile și a părăsit sediul companiei. De altfel, nu prea știa ce ar fi putut spune, și nu dorea să fie văzută plângând. De aceea, nu a apucat nici măcar să își ia rămas bun de la colegii ei.

Înainte de a pleca, Carly i-a trimis un email unui prieten bun, căruia i-a spus să nu mai folosească adresa ei de email de la serviciu, căci nu mai lucra acolo. Nici nu a ajuns bine acasă că a primit pe adresa de acasă un email de la prietenul ei care o întreba dacă nu era interesată de o slujbă la compania la care lucra *el*. Slujba nu numai că i se potrivea perfect, dar oferea și un salariu semnificativ mai mare. I-a scris imediat pentru a-i spune că era interesată și i-a trimis un CV.

Interesant este și faptul că cu o săptămână înainte de a fi dată afară din vechea slujbă, Carly își schimbase imaginea de pe desktop-ul computerului cu o pictură a Fecioarei Maria cu pruncul Iisus în brațe. Aceasta îi plăcea atât de mult încât dorea să o vadă cât mai des, motiv pentru care și-a pus-o pe desktop. Nu demult trecuse printr-o perioadă dificilă în urma ruperii unei relații de cuplu, așa că suferise destul de tare. Ca să se liniștească, obișnuia să se uite la pictura de pe computer, imaginându-și că se află în locul pruncului Iisus și că Maria era mama ei. Pruncul avea o față atât de senină în brațele mamei sale încât Carly și-ar fi dorit să aibă pe cineva în viața *ei* care să o facă să se simtă la fel de senină.

Câteva zile mai târziu, ea și-a pornit iPod-ul și a constatat că micuța imagine de pe ecran fusese schimbată, fiind înlocuită cu o pictură a Fecioarei Maria! Nu avea nici cea mai mică idee cine făcuse acest lucru, dar semnul i s-a părut extrem de clar, fiindu-i

evident că Maica Precurată veghea asupra ei, ajutând-o în toate felurile cu putință!

În mod similar, **Mary Theresa** crede că Fecioara Maria o însoțește pretutindeni, ajutând-o frecvent. Într-o zi, ea și-a dorit în mod deosebit să primească un semn care să îi confirme acest lucru. Aplicând legea atracției, ea a adresat această rugămintă Universului, convinsă că va primi semnul dorit.

În aceeași zi, ea a plecat la cumpărături. Când s-a întors la mașină, a găsit în dreapta portierei șoferului o bucățică de hârtie. Era coperta unui CD care alunecase din carcasa ei de plastic și avea pe ea imaginea Fecioarei Maria! Pe Mary Theresa au trecut-o fiorii din cap până-n picioare. Nu mai avea acum nici cea mai mică îndoială că Fecioara Maria veghea asupra ei... și s-a simțit binecuvântată.

Uneori, Fecioara Maria ne călăuzește către alți oameni care ne transmit semnele așteptate. Deși aceste semne nu apar în mod misterios în calea noastră, ele reprezintă totuși indicii clare ale prezenței Maicii Precurate. Așa s-a întâmplat de pildă în următorul șir de evenimente neobișnuite în care a fost implicată Fecioara Maria, dar și biscuiții Oreo:

Fecioara Maria juca un rol foarte important în viața **Donnei T.**, a cărei poveste începe cu un vis. Se făcea că Donna se afla la un spital plin până la refuz cu pacienți răniți și bolnavi, înghesuiți în paturi și pe tărgi. Donna nu avea nimic, ci făcea un fel de tur al spitalului. Împreună cu ea se aflau și alți oameni, iar grupul însoțea doi medici care discutau sau predau. La un moment dat, Donna nu i-a mai ascultat pe medici, ci a început să observe suferința oamenilor din jur.

În timp ce se plimba printre ei, pacienții își întindeau brațele către ea, cerând ajutor. Pe Donna a impresionat-o teribil această scenă, în timp ce medicii păreau cu totul indiferenți la ea. Ceva din interiorul ei îi spunea că o parte din acești oameni erau internați în spital de luni de zile, dar situația lor nu se îmbunătățea.

Subit, Donna și-a dat seama că avea la ea ceva care îi putea ajuta pe toți acești oameni. Ținea în mâini un pachet voluminos și s-a decis să îl deschidă. Poate că i-ar fi putut ajuta astfel pe acești suferinzi. Așadar, a deschis pachetul, iar în interiorul acestuia se aflau biscuiți Oreo. Aceștia erau remediul pe care îl avea Donna la îndemână! Ea i-a dat un biscuite unui pacient și i-a spus că îl poate mânca și că se va simți mai bine. Bolnavul nu putea merge și se vedea pe chipul lui că suferea cumplit. De îndată ce a mâncat biscuitele, el s-a simțit instantaneu mai bine. I-a zâmbit Donnei, i-a mulțumit, după care s-a ridicat din patul său și a alergat literalmente afară din spital!

Donna a rămas uimită, dar s-a simțit extrem de fericită. În continuare, ea i-a oferit un nou biscuite Oreo unui alt bolnav, iar scena de dinainte s-a repetat. Drept urmare, ea le-a oferit biscuiți tuturor bolnavilor care îi ieșeau în cale. Alți bolnavi au început să se servească singuri cu biscuiți, încercând să nu atragă atenția asupra lor. Pe Donna nu a deranjat-o.

Pe când oferea ultimul biscuite, ea s-a izbit de cineva. S-a uitat în sus și l-a văzut pe unul din medici. Acesta era uriaș și părea amenințător. A murmurat câteva cuvinte, după care a țipat la ea:

– Nu poți face asta! Cine te crezi!?

A continuat să țipe la ea, spunând că ei (medicii) știau ce trebuie să facă și că ea le făcea rău bolnavilor oferindu-le speranțe deșarte. De altfel, politica spitalului interzicea astfel de acțiuni în interiorul incintei. Donna a încercat să-i spună că bolnavii care îi mâncau biscuiții se vindecau, deci era un lucru bun, dar medicul a continuat să îi repete că trebuie să se oprească. Ea s-a simțit confuză și ușor intimidată.

Atunci, medicul s-a uitat la cutia ei, care acum era goală. I-a spus:

– Oricum ți s-au terminat biscuiții, așa că nu mai ai cum să îi ajuți pe acești oameni. De acum vom aplica metodele noastre.

Donna s-a uitat în sus la el și a simțit cum în ea crește o putere și un val de energie. A pus capacul peste cutie, apoi s-a uitat în ochii lui și i-a spus răspicat, dar calm:

– Nu! Fecioara Maria îmi va furniza în permanență acești biscuiți.

A dat apoi capacul la o parte, iar cutia era într-adevăr plină. Medicul a rămas șocat, dar Donna și-a păstrat calmul. În acel moment s-a trezit, simțindu-se extraordinar de bine și perfect conștientă că Fecioara Maria era alături de ea. Ca să nu uite visul, a notat imediat detaliile lui pe o foaie de hârtie, inclusiv starea sufletească pe care o simțea.

Câteva zile mai târziu, Donna călătorea cu un grup de prieteni, îndreptându-se către un seminar de weekend care se ținea într-un loc aflat la patru ore de mers cu mașina. De-a lungul drumului, prietenii ei au început să discute despre vise, așa că Donna s-a decis să le povestească ce visase recent. Toată lumea a fost de acord că visul a fost minunat și că avea probabil o semnificație profundă. Când au ajuns la centrul în care se ținea seminarul, grupul s-a despărțit, fiecare mergând în camera în care era cazat pentru a-și desfăcea bagajele și pentru a se pregăti pentru orele de seară.

Înainte de începerea orelor, Donna s-a decis să facă o plimbare prin împrejurimi, care erau foarte frumoase. La întoarcere, ea s-a oprit o vreme sub un copac maiestuos. S-a uitat la el și a început să vorbească cu Fecioara Maria, căreia i-a spus cât de mult aprecia visul și mesajul pe care i-l transmitea. I-a cerut totuși un semn care să îi confirme că ea a fost cea care i-a trimis acel vis și că aceea era adevărata ei menire pe Pământ. Instantaneu, ea a simțit o prezență sublimă în jurul ei și pentru o clipă totul i s-a părut supranatural. A savurat o vreme experiența, după care și-a dat seama că se făcuse târziu. Drept urmare, i-a mulțumit Mariei și s-a grăbit către sala de curs.

La sfârșitul orelor, a mai discutat o vreme cu colegii, după care s-a dus în camera ei. Când a deschis ușa acesteia, ceva i s-a părut diferit. În cameră se aflau două paturi micuțe, iar ea stătea singură. Donna a remarcat imediat că perna de pe patul gol fusese

mutată de cineva pe patul ei, deasupra propriei sale perne. Era perfect conștientă că nu ea fusese cea care făcuse mai devreme această mutare.

Articolele pe care le despachetase erau exact acolo unde le lăsase. Singurul lucru care se schimbase era poziția pernelor. Donna s-a întrebat o clipă ce s-a întâmplat, după care s-a îndreptat către pat. A ridicat perna de sus și a văzut sub cea de jos ceva strălucitor. A ridicat-o și pe aceasta, iar imaginea pe care a văzut-o i-a tăiat respirația. Sub pernă se aflau două pachete cu biscuiți Oreo, frumos ambalate!

Fecioara Maria i-a transmis Donnei semnul cerut! A doua zi dimineța, aceasta le-a povestit prietenilor ei ce s-a întâmplat și i-a întrebat dacă ei au fost cei care i-au așezat sub pernă biscuiții. La început aceștia s-au făcut că nu știau despre ce era vorba, dar în cele din urmă au recunoscut că ei au fost făptașii.

I-au povestit apoi cum s-au derulat lucrurile. Se pare că exact în timp ce Donna se afla sub copac și trăia acea experiență supranaturală, cei doi prieteni ai ei se aflau într-un magazin, iar unul din ei a simțit impulsul de a cumpăra două pachete de biscuiți Oreo, amintindu-și de visul ei. S-a mirat el însuși de gestul său, dar lucrurile nu s-au oprit aici. Când s-au întors la centru, el a simțit în continuare impulsul de a intra în camera Donnei și de a-i așeza sub perne biscuiții, ascunzându-i, în loc să îi dea personal. Cei doi au rămas cu gura căscată când le-a povestit cum a discutat cu Fecioara Maria, cerându-i un semn că visul a fost autentic.

La ora actuală, Donna nu mai are nici cea mai mică îndoială că Fecioara Maria i-a răspuns cererii sale... și că va rămâne întotdeauna alături de ea.

De bună seamă, un sceptic ar respinge povestea Donnei, afirmând că prietenii acesteia știau de visul ei. Personal, rămân însă la părerea că sincronicitatea care a făcut ca cei doi să cumpere biscuiții exact în momentul în care ea se ruga sub copac, iar apoi să îi ascundă sub perna ei, este absolut remarcabilă. La urma urmelor, misterioase sunt căile Domnului!

Povestea care urmează se referă la **Melanie Orders**, care a cerut un semn de la Fecioara Maria și l-a primit:

Melanie și-a ajutat întotdeauna semenii, dar într-o zi când se simțea deprimată și tristă ea a cerut un semn că se află pe calea cea bună. Ea le-a cerut lui Dumnezeu, lui Iisus, Fecioarei Maria și arhanghelului Mihail să îi dea un indiciu că se aflau alături de ea și că putea continua să avanseze pe calea pe care o apucase.

Câteva zile mai târziu, fiica ei cea mică, Lilli, s-a întors acasă de la școală și i-a spus că a primit un lănțisor de la o călugăriță care a ținut o prelegere la școala ei. Lui Melanie gestul i s-a părut frumos și a rugat-o pe Lilli să îi arate și ei lănțisorul. Aceasta a fost de acord, ba chiar i-a spus:

– Mami, poți să îl porți tu, căci eu nu îl vreau.

Melanie i-a mulțumit, iar apoi s-a uitat mai atentă la lănțisor. Acesta avea un pandantiv pe care apărea imaginea Fecioarei Maria. Lui Melanie i-au dat lacrimile, întrucât primise indiciul cerut, semn că rugăciunea ei fusese ascultată și i s-a dat curs.

Melanie continuă să poarte și astăzi pandantivul în poșeta ei, căci lănțisorul s-a rupt de mult. Ori de câte ori se simte singură sau își pierde speranța, ea scoate pandantivul și se uită la el, reamintindu-și astfel de credința sa.

Semnele pot lua inclusiv forma unor emoții. Este suficient în această direcție să simți dincolo de orice îndoială că te afli în prezența Fecioarei Maria sau că aceasta te ajută. **Ekaterina** a simțit de mai multe ori acest lucru, iar experiența a fost de fiecare dată pe cât de sublimă, pe atât de delicată.

Prima dată când Ekaterina a întâlnit-o pe Fecioara Maria, ea a văzut o lumină alb-strălucitoare care avea în centru o formă feminină îmbrăcată într-o rochie lungă. În acel moment, Ekaterina chiar se ruga Fecioarei, dar nu se aștepta să îi și simtă prezența, necum să o vadă! Ea s-a simțit profund recunoscătoare pentru experiența trăită, pe care a considerat-o o grație primită de la

Dumnezeu și cea mai bună confirmare a faptului că Maica Preacurată i-a auzit rugăciunile.

În celelalte experiențe Ekaterina nu a mai *văzut-o* pe Fecioară, dar i-a *simțit* prezența, fie în spate, fie în față. Ea și-a amintit perfect cum s-a simțit atunci când a văzut-o efectiv pe Maria, așa că a recunoscut această senzație și și-a dat seama că se află din nou în prezența ei. Au existat și momente în care ceva din interiorul ei nu i-a permis să intre într-o comuniune totală cu Maica Preacurată, pe care o putea *auzi*, dar nu o putea *simți*. În astfel de momente ea obișnuiește să se roage, cerând eliminarea tuturor blocajelor care o împiedică să fuzioneze cu câmpul de conștiință al Fecioarei Maria.

La ora actuală, ori de câte ori simte din nou îndoiala că poate intra într-o comuniune directă cu Maria, Ekaterina consideră că această îndoială este un semn că trebuie să se roage pentru eliminarea blocajelor care îi stau în cale.

Experiența m-a învățat că sentimentele și senzațiile de tipul celor descrise de Ekaterina sunt la fel de autentice și de prețioase ca și o viziune plenară. La urma urmelor, corpul nostru este extrem de sensibil la orice schimbare de temperatură, de presiune sau a câmpului electromagnetic. De aceea, el poate recunoaște prezențele spirituale puternice, precum cea a Fecioarei Maria.

Aceste semne primite de la Fecioara Maria reprezintă maniera ei de a ne reconforta, în special atunci când ne simțim singuri, neînțeleși, speriați sau vulnerabili în orice alt fel. În următoarele două capitole vom explora două dintre cele mai comune semne transmise de Maica Preacurată: trandafirii și statuile.